

trjena, je vzplamtela z vso močjo. Ljudje so se dvignili ter odgovorili z drugim delom krščanskega pozdrava: »V resnici je vstal!« Množica se je nato razlila po ulicah Moskve

ter radostno vzklikala zmagoslavno izpoved vere: »Kristus je vstal!« in od vseh strani je prihajal potrjujoči odgovor: »V resnici je vstal!«

Kratke tedenske novice

Jugoslovanski oddelek na madžarskem veleposlanstvu v Budimpešti je bil slovesno odprt dne 25. aprila. Slovesnosti je prisostvoval madžarski regent Horthy, člani madžarske vlade z grofom Telekyjem na čelu ter jugoslovanski trgovinski minister dr. Andrej Zgoraj omenjenega dne je sprejel regent Horthy našega ministra v avdicionu in mu je izročil najvišje madžarsko odlikovanje.

Dva dni je trajalo v minulem tednu v Parizu osmo in doslej najvažnejše zasedanje zavezniškega vrhovnega vojnega sveta, katerega so se udeležili prvič poljski in norveški zastopniki.

V francoskih vladnih krogih prevladuje mnenje, da bo izvedla Nemčija v kratkem oborožen napad proti Švedski, ker je odbila ta vse nemške zahteve, da bi dovožila pošiljati čez svoje ozemlje odrezani nemški vojski na Norveškem ojačenja.

Bivši angleški mornariški minister Duff Cooper je rekel na slavnostni pojedini družbe sv. Jurija v Londonu 24. aprila: »Vojna z vsemi poranskimi dogodki je pokazala, da je treba smatrati kot sovražnika celokupni nemški narod. Ta narod je bil tisti, ki je sam prostovoljno postavil sebi Hitlerja na čelo in on je tudi po 25 letih spravil svet v novo vojno.«

Angleškemu parlamentu predloženi in sprejeti državni proračun znaša 533 milijard dinarjev in je doslej v zgodovini največji, ki je bil predložen s strani kake vlade kakemu parlamentu.

Pogoj Anglije za trgovino s sovjetsko Rusijo je jamstvo, da Rusija ne bo zvišala svojega izvoza v Nemčijo.

Norveška Narodna banka je spravila svoje zlato na varno. Norveška vlada je sklenila, da smatra tudi angleški in francoski denar za zakonito plačilno sredstvo, enako kot norveška krona.

V od Nemcev zaasedenem ozemlju na Norveškem je postavljen državni komisar, ki je podrejen neposredno kanclerju Hitlerju. Dekret o ustanovitvi komisariata ugotavlja, da je Nemčija v vojnem stanju z Norveško.

Po italijanskih vesteh je norveški kralj Haakon na severnem Norveškem, prestolonaslednik pa v nekem mestecu blizu švedske meje.

Po svetovni vojni je pošiljala Norveška v letih najhujše stiske za stradajočo Nemčijo hrano. Norvežani so sprejemali nemške žene in otroke na počitnice in okrevanje.

Norveški kralj Haakon je zavrnil da ne bo sprejela Norveška nobenih pogojev za mir, dokler bo le en nemški vojak na norveških tleh.

Angleško veleposlanstvo v Washingtonu je objavilo uradno izjavo, da bodo storile angleške oblasti vse, da olajšajo posledice pomorske zapore za Zedinjene države.

Ameriško vojaško poveljstvo je izdalo izjavo, da lahko odpremi pristanišče v Njujorku za primer mobilizacije dva milijona vojakov. To izjavo smatrajo kot tih opomin Amerike, ki bi takoj priskočile na pomoč zaveznikom v potrebi.

Letos poteka 150 let, odkar je umrl Amerikane Benjamin Franklin, iznajditelj strelovođa, ki je bil po prvotnem poklicu tiskar.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

V štiriindvajseti pomladi legla v grob. Od Device Marije v Pušcavi smo prejeli: V petek, dne 27. aprila, smo na puščavskem pokopališču položili v prerani grob Jožico Lamprehtovo, p. d. Trnjekovo na Kumenu. V štiriindvajseti pomladi ji je nelzprosa jetika umčila mlado življenje. Iskala je dvakrat zdravja na Goiniku na Gorenjskem, toda zaman. Vdano je prenašala vse trpljenje grozne bolezni, čeprav je vedela, da ne bo več ozdravela. Na zadnji poti so jo spremljale njene tovarišice. — Jožica, Tvoj prerani grob pokriva prvo pomladansko cvetje, ki so ti ga prinesli kot zadnji pozdrav Tvoji sorodniki in znanci. Ugasnile so za vedno Tvoje, vedno se smehljajoče oči. Tvoja duša pa je pohitela k Njemu, h kateremu si tako želela v dolgih mesecih bolezni, kjer boš pri Kraljici majnika praznovala letošnji maj. Spavaj sladko, srečna duša! Tvoje domače pa naj tolaži Bog!

Dobra posestnica in naša dolgoletna naročnica umrla. Pri Sv. Marjeti ob Pesnici je bila ob veliki udeležbi pokopana 73 letna posestnica železnikar Alojzija. V svojem zglednem življenju je vzgojila pet že preskrbljenih otrok. V njeno hišo že zahaja »Slov. gospodar« dolga leta. Na sedmimi so zbrali pogrebci 100 din za novo bogoslovje. Blagi rajni svetila večna luč — preostali naše sožalje.

Bog je poklical k sebi blago učiteljico. Iz Jarenine v Slov. goricah poročajo: Po dolgoletnem hiranju se je preselila v nebeško družbo učiteljica gospa Franja Conč. Ves čas svoje učiteljske službe je poučevala v Jarenini nižji šolski razred, takrat še 60—80 učencev, saj je učiteljica-mati najboljša voditeljica posebno prvega razreda, ker je že od doma vajena spoznavati čutnost otroka, ga pravilno voditi in potpeti z njim. Pa je ta odlična učiteljica po 28 letih učiteljske službe zdravstveno oslabela, morala pred zdravniško komisijo in v bolezenski pokoj. Svoje zdravje, svoje moči je žrtvovala vzgoji in pouku šolske mladine in svojih otrok. Slednji čas tudi ni mogla več govoriti, samo besedo »Marija« je še po daljših presledkih izgovarjala in nato — spravižena z Bogom — mirno v Gospodu zaspala. Ljubi Bog ji daj večni mir in pokoj!

Dober sosed umrl v visoki starosti. Iz Starešincev poročajo: Zapustil nas je dober sosed Fekonja Janez, posestnik v Stavenskem vrhu. Dočakal je lepo starost 84 let. Rajni je bil po materi brat g. kanonika J. Kaučiča. Bil je pravi katoliški značaj, skrben gospodar, dober mož svoje žene in blag oče svojim že preskrbljenim otrokom. Pretrpeti je moral vse mogoče človeške preizkušnje, katere je vsakokrat, vdan v božjo voljo, prenašal, zato je bila tudi

mirna in srečna njegova smrt. Dne 17. aprila je množica ljudstva spremljala rajnikove telesne ostanke na šentpetersko pokopališče. Tam smo ga položili zraven njegove žene, kjer naj oba mirno počivata do veselega vstajenja. V spominu hočemo ohraniti njegovo zgledno življenje! Žalujči rodbini naše sožalje!

Velika dobrotnica revežev umrla pri Sv. Rupertu v Slov. goricah. Letošnja silno huda zima je tudi pri nas povzročila marsikatero prezgodnjo smrt, četudi priletnih, pa bi še bili gotovo kako leto ostali pri nas. Ločiti se je morala dobra stara mati Terezija Zmavc od svojih dragih. Bila je teta g. župnika Jurija Zmavca, tukajšnjega rojaka in župnika na Remšniku. Vse njeno dolgo življenje — dočakala je 82 let — jo je dičila prelepa, a dandanes že bolj redka čednost, da je bila velika dobrotnica revežev. Vsakega je prav rada obdarovala, kolikor je mogla. Zato je bilo med sicer številnimi udeleženci pogreba mnogo tistih, ki so jo prišli spremljati na zadnji poti kot svojo nekdanjo veliko dobrotnico. V imenu vseh revežev in siromakov, ki so bili kdaj deležni darov iz njene predobre roke, kličejo dobri mamici v slovo: Ljuba naša mamica! Bog Vam stotero povrni vse mile darove, s katerimi ste lajšali in slajšali našo bedo! Bog z Vami!

Nenadna smrt ugledne in priljubljene trgovke. Prejšnji teden se je po Beltincih in okolici z bliskovito naglico raznesla vest, da je v marioski porodnišnici kmalu po hudi operaciji umrla gospa Minka Osterc, žena uglednega trgovca. Pokojnica je bila blagega srca, zato je njena smrt potrla ne samo domače, temveč mnogo ljudi, posebno študirajočo mladino, katerim je vedno in povsod rada pomagala z besedo in dejanjem. Njenega pogreba se je 17. aprila udeležilo mnogo ljudi, ki so jo s solzami v očeh spremljali v prerani grob beltinskega pokopališča. Naj počiva v miru, a užaloščenim preostanim naše sožalje!

Potomec grofov Banfyjev, ki so zgradili turniško cerkev, umrl. V visoki starosti 85 let je pokratki in mučni bolezni v Turnišču mirno v Gospodu zaspal posestnik Franc Banfy. Pokojni je bil 40 let nepretrogoma v občinski službi kot poljski čuvaj in obenem zaprisežen cenilec na polju in travnikih povzročene škode. Ves ta čas je bil tudi urejevalec sejmišča. Ko so prvičkrat urejali kataster za našo občino, je ves čas prisostvoval razmejitveni komisiji in je o vsem vedel povedati marsikako veselo in zanimivo zgodbo. Po pokojnikovi trditvi in ustnem izročilu je bil potomec nekdanjih grofov Banfyjev, ki so zgradili našo staro cerkev. Pokojnik je bil

Vladarji so prepovedali uporabo premoga. V milijon letih se je pod zemeljsko skorjo napravil iz rastlin premog. Ni pa bil v vseh časih tako cenjen, kakor dandanes. V fevdalni Evropi so imeli premog za kurivo brez vrednosti. Angleški kralj Edvard I. je 1306 celo prepovedal kuriti z njim v Londonu peč, »ker je proti interesu zdravja«. Kraljica Elizabeta je za časa zasedanja parlamenta prav tako prepovedala kuriti s premogom v bližnjih hišah, da bi premogov smrad ne motil plemenitih lordov in njih gospa. — Tudi francoski kralj Edvard IV. ni bil prijatelj premoga. Tedanji učenci so celo dokazovali, kako strupeno gorivo je to. Vse do 19. stoletja je bil premog preziran, ko se je pa začela razvijati

Mogočni Jurij

Povest iz domačih hribov

Možje pa so govorili le o vsakdanjih rečeh in še besede niso rekli zaradi pridige kaj. Ko je prišel pozneje Blaž, dolgoletni Končnikov hlapec, domov, ga je Tilka poklicala na stran in ga je vprašala, kaj so gospod pridigali in če so v pridigi prijeli njenega moža. Stari Blaž je odločno odkimal in rekel, da so gospod pač tako na splošno govorili o pohujšljivih zakotnih plesih in da so se pri tem res na moč vneli; če so pri tem na koga merili, potem bi to moglo biti le, da so imeli v mislih Leše. Leše, vasica pod Homom, so bile namreč na slabem glasu, češ da hodi mladina tja plesat in ponočevat, ker je tam skoro vsako nedeljo in vsak praznik priložnost za to. Da bi bili gospod na Končnika merili, to ni mogoče, je zatrjeval Blaž.

Tudi sicer ni bilo v Šentanelu čuti, da bi bil kdo župnikovo pridigo obračal na Končnika. Šele ko je Jurij sam pred ljudmi pravil, kako je on pridigo razumel, in ko je sam jel brodirati, so se našli taki, ki so mu eni iz hudobije, drugi zato, da bi imeli svoje norce, pritrjevali, češ da je jasno in gotovo: župnik ni nikogar drugega imel v mislih kakor prav Jurija Končnika. Nekaj zahrbitnežev je njegov ponos še podžgalo, da je bil ves iz

sebe. Tilka ga je zaman opominjala, v torek je šel v mesto in na sodnijo. Tri tedne pozneje je bila razprava in, kakor je bilo pričakovati, je Jurij popolnoma pogorel. Več ko deset prič je bilo povabljenih, vse so pričale za župnika, za Jurija nobena. Juriju tudi advokat Hudnik, ki so ga ljudje imenovali »hudir«, ni mogel pomagati, čeprav je napel vse sile, da bi bil župnika potlačil. Sodnik je tožbo zavrnil in obsodil Končnika na plačilo vseh stroškov.

Ko je župnik tožniku še enkrat rekel, da mu še v sanjah ni prišlo na misel, da bi v pridigi meril na njega, da, niti vedel ni, da so pri Končniku sploh kdaj rajali, je Jurij zabrusil gospodu v obraz, da se laže. Župnik bi ga bil zaradi tega lahko tožil; pa ga ni, le to mu je rekel:

»Gospod Končnik, prevzetnost je že angele in ljudi spravila v pogubo. Napuh in sramota nista daleč vsak sebe.«

Končnik je prebledel, da je bil kakor zid, v notranjosti pa mu je vse vrelo od jeze.

Res, sramota ga je kmalu doletela. Šentanelci so bili že popreje vsi pokonci, da jim gre Jurij in jim dušnega pastirja vlačil pred sodišče; zdaj so mu vsi privoščili, da je pogorel in so se mu zasmehljivo režali v obraz. Po vsej dolini so ga imeli na jeziku. Ponosnega moža je to tako potrla, da je že jel pravišljati, da bi svojo gostilno